

KEVEVÁRA

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben egész évre 9 kor. 60 f., fél évre 4 kor. 30 f., negyed évre 2 kor. 40 f.
Vidékre " 10 korona, " 5 korona, " 2 kor. 50 f.
— Egyes szám ára: 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:

JAKABFY ERNŐ DR.

Kiadóhivatal, hová az előfizetések és hirdetések is küldendők:
Oberläuter Róbertné könyvnyomdája, Kevevára.

A lap szellemi részét illető közlemények „KEVEVÁRA” szerkesztőségére intézendők.

Állatvédőegyesületünk.

Thoshanzn Phitt.

Néhány éve a helybeli vezetőférfiak egy töredéke áthatva az állatvédelem nemes szellemétől, etikai céljának fejlesztésére és szélesebb körben való terjesztésére egyesületet alakított.

Az egyesület megalakult. . .

Ugyanaz a láng azonban, amely annak idején 70-80 tag lelkét értékes szociális ténykedések egyesítésére összeforrasztotta, mindjárt el is hamvasztotta az akkor fölébresztett diszpozíciók és összegyűjtött ambíciók számára készített kártyávarát.

Az egyesületnek akkoriban követendő idealizmusát ma már csak valahol, valamilyen asztalfiók rejtett zugában porosan s tán sértetlen állapotban elfekvő alapszabályai hirdetik.

Az alapszabályok tényleg megvannak és lehet valamikor — jó késon, — ha erre téved adatgyűjtő útjában valamilyen lelkes hisztorikus s megtalálja őket, „keveváriak di-

cőségének, illetve sociális gondolkodásának és érzésének egyik — kéze ifekvő — dokumentumát látja benűk.

Pedig — sóhajtsunk egyet! — nem egyéb az, mint alkotói pillanatnyi érzelme hullámlásának felszeg szeszélye, prédája, amelyről csak a sötétlátó pesszimizmusz mérgébe mártott tollával írva maradhatnak az objektívitás megszentelt útján.

Az egyesület megalakult; alapszabályait megfogalmazták, írógépen lekopogtatták, felterjesztették a miniszteriumba, ahonnan jóváhagyva visszaérkeztek rendeltetésük helyére: az idő viszontagságaitól védett asztalfiókba, ahol az utókor valamikor, mint értékes hisztorikus emléket meg is találhatja.

Ez az egyesület pragmatikus története és 3 évi — az energiák szédítő halmazát fölemlesztő és sikerekben dús — működésének részrehajlatlan, objektív méltatása.

Három évi működés!!

Három év alatt ne adódott volna más dolog is, kétlem!

Kevevárán, ahol a piacon a halak ezrei megfosztva természetes életelő elemüktől, a víztől — órákig vivódnak a halállal mielőtt a reájuk praedesztinált sitergő zsirba jutnának; Kevevárán, ahol a hasznos éneklő madarak egész sokasága sinyli megérdemetlen rabságát az alsóbb néposztály csaknem minden házában dchos levegőjében; Kevevárán, ahol kirakatok a helyezett táblákon hirdetik és egész nyíltan árúsitják — nem törődve a törvényszabla büntetéssel — a madárlépet, ne akadna más teendője is az idealizmusz szülte érzések szédítő tömegétől áthatott lelkes állatbarátnak és állatvédőnek, mint az alapszabályok hozzáférhetetlen rejtekéről való gondoskodás és azok pipaszó melletti féltett őrzése?!

Sebben és célhozvezetőbben sehol sem teljesíthetné az állatvédő egyesület misszióját, mint itt. És tán sehol sincs annyira szükség az állatok védelmére s így közvetve az emberek lelkének és érzéseinek csiszolására, mint éppen Kevevárán, ahol a különböző állatok sokféle kinzása

TÁRCA.

—*—

Velence.

Szombat este volt, amikor a lagunák városának egyik csatornáján a canale granden fekvő szállodám felé csónakáztam. A gondolán, mely Goethe szerint egyaránt emlékeztet bölcsőre és koporsóra. A hét utolsó napján ami városainkban rendszerint tisztogatnak, hogy vasárnapra minden rendben legyen. Velence utcai azonban állandóan tiszták; a vizet fölösleges is volna söpörni. És csodás csönd van mindenfelé. Csak a kanyarodónál hallani a gondoliere öblös hangját, mellyel figyelemzeti a szemközt jövőt, a kitérésre. Velence tehát egy olyan város, melynek egyáltalában nincsen utcai zaja. Lovakat nem lát az ember a városban, kivéve azt a szép bizánci lovat a Szt. Márkus tér homlokzatán, amely valaha arannyal volt átvonva. Kocsi sem zörög, a gondolák mint árnyékok suhannak át az egyik utcából a másikba. Az embernek tehát az első benyomása Velencéről az, hogy ez egy végtelenül melancholikus város. És az em-

ber szívesen átadja magát ennek a melancholának. Az ember visszaálmódja magát a multba és gondolában ülve szinte fáztam attól a gondolattól, hogy ebben a városban valaki egy modern beszélgetéssel megzavar.

A palazze Barbieri, amelyben likom, csodásan fekszik, a canale granden szemben a Szanta Mária della Salute templomával. Mindössze néhány apró utcácskát kellett átvágnom, hogy a Márkus - térre juszak. Ha az ember ugyanis a hotelek hátsó kijáróján akar az utcára jutni, akkor egy csomó apró utcácskába kerül, amelyek át gyalogszerrel is eljut az ember a Márkus térre. Az utcák, melyek olyan keskenyek, hogy szétterjesztett karokkal az utca mindkét szélét elérheti az ember, telve vannak néppel. Ezek persze értik a modját, hogy miként lehet gondola nélkül, hidakon át a város legtávolabb eső részébe is eljutni, de az idegen, aki nem ismeri erre a járást minduntalan zsákutcába jut. A Márkus térre azonban minden nehézség nélkül el tudtam jutni, mert csak követnem kellett az emberáradatot, amely arrafelé tülekedett. Este volt, amikor a Márkus tér felé sietett a velencei nép,

melynek minden szórakozása az esti séta. Csak a gazdagok ülnek be a kávéháza egy szorbet vagy kávé mellé, a szegényebb nép közül csak a tengerészek és hajómunkások keresik fel a kocsmákat. A többi csendben, szinte önfeledten sétál fel és alá a teren.

A Milanó és Rómában levő sétaterrek a legszebbek, amiket Italia felmutathat, de egyik sem közelebbi meg a Márkus-teret sem szépség, sem nagyság dolgában. 30.000 sétáló fel és alá járhat ott anélkül, hogy tolongás támadna. Szépség és pompa tekintetében pedig nincs a világon hozzá fogható tér. Itt meg az ősi Velencét láthatja az idegen itt árkados paloták alatt sétáltak valaha a Foscarinak és Falerik; a tér nyugotti részét pedig a világ egyik csodája, Szent Márkus bazilikája zárja le, amelynek csillogó, aranyozott homlokzata fölött cédrusfából készített három hatalmas árbóc emelkedik. Ezeken a rudakon valaha Cyprus, Kamdia és Morea tartományok zászlói lengtek. Most ünnepnapokon az egyesült Itáliai trikolor hirdeti Olaszország egységét.

mindennapi esemény.

Föl is fogták ezt annak idején az az alapító tagok . . . éppen az állatkinzásoknak az embernek velőjéig ható megborzasztó, majd vérlázító érzései voltak az egyesület megalkulásának rugói, de e rugókat még mielőtt igazi hivatásukat teljesítették volna — úgy látszik vasból voltak — megette a rozsda. — Inkább az alapszabályokat tették volna ki az idő viszontagságai kérelhetetlenségének és az érzések azok rugóira fordítottak volna több gondot!

Ily meddő működés után tényleg még megtörténhetik, hogy a jövő századok valamelyikében, az itteni néprajzi viszonyokat ismertető ethnografus unikumnak, tökéletes Isteni tulajdonsággal és érzéssel fölruházott embereknek mondja a kevevárait, kik még az állatok rendes normális, munkálkodtatásában is halálos bünt látnak, vagy hogy valamely zoológus az érzéketlen állatok lakta vidékének mondja kedves községünket és így — nem az emberek cselekedetei révén — juttat neki méltó helyet a mult történetében.

Es tény! Akármelyik — ha csupán az állatvédő egyesület mázsás irathalmaza áll kutatásainak rendelkezésére — csak ilyen vélemény nyilvánítására jogosult!

Mi azonban, kik a jelen emberei vagyunk, ismerjük nagyon is jól ismerjük az itteni provinciális viszonyokat, ismerjük az emberek minden ténykedését, azok okait s mert ismerjük így sóhajtóunk:

„Ébredj álmaidból oh magyar! „

Jegyzetek.

I.

A „Kevévára“ nemzetiségi vidéken szolgálja a magyar kultúrát, azért nem lehet előtte közönyös a nemzetiségi kérdés, nem kapcsolhatja ki munkaköréből, hanem komolyan kell vele foglalkozni. Az én szerény írássom talán többeket ejt gondolkodóba és talán visszhangot is kelt erről a fontos, de kényes és kemény problémáról.

Tanítógyűlésen megpenditettem a nemzetiségi kérdést. Az iskolán kívüli oktatásról szóltam és azt mondtam: a nemzetiségeket elsősorban magyar érzelműeké kell nevelni s erre legalkalmasabb eszköz — a tanító példaadásán kívül — az anyanyelv. Voltak, akik fanatikusán azt állították: csupán a magyar nyelvvél lehet a nemzetiségeket jó hazafiakká nevelni, mert nyelvében él a nemzet.

Nem tudok ezekkel egyetérteni.

Nyelvében él a nemzet, de csak akkor, ha az az érzelem, amit a nyelv kifejez, őszinte, igaz.

Mindenekelőtt azt kell szem előtt tartanunk, hogy a nemzetiségek ellenszenvvel fogadják a magyar nyelvet, mert nem magyar érzelműek. Őket szívből, lélekben a magyar nyelvvel magyarokká nevelni olyan abszurd, mint tűzzel tüzet oltani. Ha valaki még oly nagy akarással is dolgozik a keresztül — kasul való magyarosítással szín nemzetiségi faluban, annak munkája csak áldatlan meddő lehet. A népiskolában a gyermekeknek meg kell tanulnia magyarul — mert az állam nyelvének bírása legszentebb kötelessége minden állampolgárnak — de ne ámítsuk magunkat, hogy ezzel már magyarrá is tettük azt a sváb, szerb vagy oláh gyermekeket. . .

Nem azt vallom, ami kényelmes, kellemes, hanem azt, ami a tapasztalatom, a meggyőződésem. Hiten nem pangermanizmus vagy pánszlávizmus, hanem magyarabb sok „jó hazafi“ magyarságánál, mert üdvösebb hazafias munkára ösztönöz, mint a nemzetiségeknek erőszakos elgázolása, letiprása.

Egy a célunk: jó hazafiakká nevelni a nemzetiséget. Más-más az utunk. Dolgozzunk. Ki ér előbb célhoz!?

II.

Homokoson a közel multban egy hároméves fiúcskát temettek. Lúgott ivott. Ez a haláleset szomorú és tanulságos. Ugyanis a fiúcska minden reggel pálinkát kapott a nagypjától. „Tudja meg a gyerek, mi a jó“ — mondogatta az öreg és mérgezte az ártatlan kis életet. Azonban a pálinkás üveg és a lúgeszenciás üveg hasonlók voltak. A fiúcska egyszer rátalált a lugos üvegre, azt gondolta a pálinkás üveg és jót húzott belőle. A lúg annyira fölmarta, összeroncsolta az emésztési szerveit, hogy menthetetlen volt.

Megdöbentő eset. S mi volt a bünszerző? A pálinka. Hány halvány, csukott szemű kisgyermek fekszik koporsóban és vádolja a szülők könnyelműségét és tudatlanságát. Ugyancsak kellene nálunk komoly felvilágosítás az alhol káros hatásairól. Égető szükségünk van komoly anti-alkoholista akcióra, amelyhez — hogy valóban értékes sikere legyen — csatlakoznia kellene az államnak.

Csakhogy ettől mi még nagyon messze vagyunk. Még tankönyveink is azt tanítják a borról: „nem a fejét, hanem a lábakat ingatja meg s csakis rövid időre és minden káros következmény nélkül.“ (Lásd: Már-

tonyfy-Trajtler iparostanonc-iskolai I. osztályos olvasókönyvének 63 oldalát.) A „Néplap“ meg nem rég ilyen fejtörőt hozott: „Fölveszek egy boros poharat s a karomat mereven kinyujtom előre. Hogyan tudom a pohárból kiinni a bort anélkül, hogy a karomat behajtanám?“ Tessék édes magyar népem fejsd meg ezt a rejtvényt vasárnap délutánonként . . . Ennél nemesebb szórakozást is adhatna a „Néplap“ a népnek. Kár alkalmat adni a poharazáshoz, a pin-cézéshez.

Az államnak pedig főjövédelme a szeszadó.

Finnországra gondolok, ahol — mióta a 27 nőképviseelő törvény erőre emelte az abszolút alkohol tilalmat — elindult a nép a kultúra felé.

Honokos. — Lotz Frigyes. —

„Analfabéta tanfolyam.“

Közhirre teszem, hogy az „Országos Közművelődési Tanács“ megbízásából, anyagi és erkölcsi támogatásával, felnőtt részére, 5 hónapra terjedő téli tanfolyamot tartok.

Részt vehetnek e tanfolyamon mindazok, akik magyarul írni, olvasni számolni meg akarnak tanulni.

A tanfolyam teljesen díjtalan, sőt a résztvevők még a szükséges taneszközöket is díjtalanul kapják.

Ezen tanfolyam vizsgával végződik, melynek eredményéhez képest jutalomkönyv esetleg kintűtetés lesz kiosztva.

Minden hallgató a tanfolyam bevégeztével az elért eredménynek megfelelő bizonyítványt kap, mely neki politikai jogokat, azaz orsz. képviselő választó jogot biztosít, csupán 20 kor. egyenes áll. adó után is.

Akik tehát e tanfolyamon résztvenni ohajtanak, bizalommal forduljanak hozzám, ki készséggel szolgálhatok felvilágosítással.

Kollmann Mihály, tanító.

HIREK.

— Uj községi képviselőválasztás a II. kerületben. A nemrég lezajlott községi képviselőtestületi tagok választása alkalmával a II. kerület választása ellen felebbezést jelentettek be azon a címen, hogy egygyel több szavazóedűla adatott le, mint ahányan leszavaztak. A felebbezésnek hely adatván hétfő tehát ismét választás lesz a II. kerületben.

— Halálosvégű kutatás. Homokoson halálosvégű szerencsétlenség történt november 18-án d. u. 2 órakor. Ugyanis Bender Frigyes homokosi lakos 307. számú házának udvarán, kutat ásátott. A munkát Vald Jakab 44 éves és Dinger Frigyes 30 éves kutasók, homokosi lakosok végezték. — A négy és fél ölnyi agyagréteget, homokrétet váltotta fel s már egy és fél ölnyre leástak a homokrétetben, mikor egyszerre a homokrétet elváli az agyagrétegtől s a kútban dolgozókat eltemette. A fenn levő munkások megdöbbenve látták társaik hirtelen eltűnését, segítségükre siettek, de

csak holtan áshatták ki őket a 12 méter mély kútból. A szerencsétlenségről nyomban értesítették a községi előjáróságot és a csendőrséget, kik a helyszínére siettek, jegyzőkönyvet vettek fel s a szerencsétlenségről a járási főszolgabírósnak és a feltertemplomi ügyészséget telefonilag értesítették. A szerencsétleneket e hó 20. án d. e. nagy részvét mellett temették.

— **Községi képviselőtületti ülés.** Csütörtökön f. hó 20-án d. u. 3 órakor lefolyt közs. képv. testületi ülésről a következőkben számolunk be.

A gör. k. r. egyház kérelmét illetőleg az ülés nem volt határozat képes, miért is újabb 30 napra tűzte ki, a képv. test. határozat hozatal végett.

Kuhn Richárd és társa kérelme mozgóképszínház felállítására iránt. A képviselőtület engedélyt adott egy kizárólagos mozgóképszínház felállításához.

Drencsa István lett ismét az 1914. évre az előfogatós, árlejtés után.

Pintér Sándor kéri számadásai térítvényeinek részletekben való törlesztését, mit a képv. test. megenged.

A község belterületének és a Ravnica kertek csatornázására vonatkozó tervek bemutatását a képv. testület tudomásul veszi, de az érdemleges határozat meghozatalát függőben tartja.

Az ovodák és iskolák költség- és pótköltségvetésének jóváhagyó közigazgatási bizottsági határozatokat tudomásul veszi.

A tűzoltó egyletnek megszavazott 1100 koronát egy tolló létre beszerzésére. A közmunka tartozások leirattak. A tanítók fizetés rendezése tudomásul vétetett.

Oberläuter Esztella fajúrandósága kérelmére helyebítetvén, kap e címén 72 k. Milinov Stána famegállapítási kérelme elutasítatott.

Közköltség leírásához 3 tagú bizottság küldetett ki. Ezzel az ülés véget ért.

— **Tartalékos tisztek figyelmébe.** Felkéretnek a tart. tiszt és tisztjelölt urak, hogy címüket levelezőlapon tudassák cs. és kir. katonai állomásparancsnoksággal.

— **Véglegesítés.** A közoktatásügyi miniszter Kecskeméty Sarolta homokosi tanítónt jelen állásában végleg megerősítette.

— **Katonai hangverseny.** Tegnap este a Hoffmann szállodában nagy katonai hangverseny volt, amelyre az egész héten nagy előkészületek folytak. Remélhetőleg sikeres lefolyásról számolhatunk be jövő számunkban.

— **Emberi hullát találtak Székelykeve határában,** melyet a Duna hullámai vetettek ki a partra. Az eset hétfőn történt, kedden már az orvosi vizsgálat megállapította, hogy vízbefúlt-ról van szó. Személyazonosságát nem sikerült még megállapítani.

— **Regius Emil elmegy.** Egy mindig jókedvű és községtűnknek jól ismert polgára Regius Emil, aki a fehértemplomi takarékpénztár helybeli fiókjának volt több éven át vezetője, a jövő héten elhagyja községtűnkét. Bécs városában kapott előnyös alkalmazást egy sertésközvetítő vállalatnál, ahol mint magyar-német levelező fog működni.

— **A homokosi iskolák álamosítása.** A homokosi községi képviselőtestület 1913 évi november 19-én tartott ülésében egyhangulag kimondotta az összes iskoláinak és ovodájának az álamosítását.

Iparhatósági megbízottak választása. A helybeli községháza nagy tanács

termében e hó 29-én d. u. 3 órakor lesz 20 iparhatósági megbízott választása Szekeres Dezső szolgabíró elnöke alatt. Az iparosok és kereskedők figyelmét ez úton is felhívjuk.

— **A tangó Keveváran.** Az egész országban élénk érdeklődéssel várják a híressé vált és roppant felkapott argentiniai táncot a tangót, amely kifinomult alakjában Párisból indult kikontinentális útjára. A főváros színházaiban ésmulatól helyein most egyéb sem járja. A napokban megérkezett Kevevárára is. Sourou P. táncantitő ugyanis ennek tanítására is növendékeket óhaját gyűjteni. A tanítás azonban nehezen fog menni, mert tudtukkal a férfi is, meg a nő is más mozdulatokat tesz egy s ugyanazon figurában. A tango nagyon nehezen megtanulható tánc s csak ügyes és a bostont kiógástalanul táncolni tudók vállalkozhatnak annak sikeres elsajátítására. Az eredményt kíváncsian várjuk.

— **Tűz.** Kedden d. u. fél 3 óra körül nagy lárma és ribilliókeletkezett a tűzoltóaktanya körüli térségen. A kocsiszínből elkerültek a régóta nem használt tűzifeskendők s rövid egy néhány perc múlva már vágatva száguldoztak a vár közelében a 270. házszám alatt lakó Stefanov Misa udvarába, ahol egy kukoricaszárakás gyuladt ki. A tűzoltóságnak azonban már nem akadt sok tennivalója, mert a szomszédságból összegyűjt emberek a tüzet majdnem elfojtották. A kár mindössze vagy 40-50 köteg kukorica szár.

— **Házassági anyakönyvi kivonat.** Házasságot bejelentettek; Miletics Bálint és Kurz Mária, Miloszavlyev Lyubomir és Paunov Leoszava, Szármes Gergely és Mohora Anna, Márx Ferenc és Schenzinger Borbala, Debelean György és Cianici Róza, Balán Demeter és Radivoj Fruzina, Zsepca Péter és Doklyán Agnes, Nyagrú Simon és Golics Ilona, Balán Dragán és Ballán Mária, Pannin Sándor és Kovács Vukozsava.

Házasságot kötöttek okt. 20-óta mai napig: Speichert István és Rumpel Katalin, Pollmann Antal és Márz Anna, Gunzi János és Arny Katalin, Geier Ádám és Ott Teréz, Milutinov Sándor és Railics Darinka, Ardelean Miklós és Jepcea Paraszkeva, Lazarov Miklós és Zsivkov Rebeka, Beretka József és Büsch Gizella, Csok Romul és Drencsa Sarolta, Dollák András és Schwall Karolina, Ballán Illés és Csók Mária, Raczis Pál és Poznán Katalin, Tornics Vazul és Radivojev Lyubica, Tyrics Bogdán és Szávics Amália, Dauner József és Dollák Terézia.

— **Háztulajdonosok figyelmébe.** Ezuton is felhívjuk a háztulajdonosok figyelmét, hogy házbér-vallomási izeiket e hó végéig adják be, nehogy bírságotlansan essenek alá.

Továbbá tudatjuk, hogy a jövő héten megkezdődnek a köztartozásokra megzalogolt tárgyaknak a transferálása és eladása. Jóakarattal figyelmeztetnek az adósok ez utal is köztartozásaik gyors kiegyenlítésére.

— **Söpörték az Erzsébetparkot.** Komikus a cím, de mégis feljegyzésre érdemes. A kik kedden végigmentek nevezett ligetben, bizonyára kellemes meglepetéssel látták, hogy az utak söpörve vannak. Az eddigi nemtörődömség után mindenesetre haladás. Hogy kinek v. kiknek érdeme ez, nem firtatjuk, de jól eső érzéssel konstataljuk és kívánjuk, hogy ezen jó szokásukat tartsák meg a jövőre nézve is.

— **A bicskázó sváb legény.** Törvényeink a fiatalokú bünyösökkel nagyon

enyhén bánnak. A legtöbb esetben dorgálással menekülnek meg, mely reájuk nézve csak falra hányt borsó. Hogy ez csakugyan így van, bizonyítja a következő eset.

Baltesz Tamás nevű 18. éves legényke két izben is be volt pörölve verekedés miatt a járásbírósnak, ott azonban mindig megmenekült a büntetés alól.

Ezen úgy látszik nagyon elbizakodott és már nagyobb hőstettek véghez vitelére is mert vállalkozni. Kedden este ugyanis a róm, kath. plébánia előtt a cselédnek csapta a szelet. Arra ment egy cigánymunkás, akire Tamás barátunk valami megjegyzést tett. A cigány azonban a megjegyzést szóltanul nem tűrte s ebből kifolyólag hőstünk annyira felháborodott, hogy a szegény cigánynak hátába döfte a bicskáját, amely a lapockában megakadt, sőt el is törött. A sérülés szerencsére nem életveszélyes.

Az ily hősnak nem dorgálás, hanem más kellene. — Reá nézve üdvösebb lenne a régi pandurszokás. Leghatásosabb büntetés azonban az volna, ha az ilyen hőst egy-két évre kitiltanák a nyilvános tánchelyektől — mozikból. Ennek ellenőrzése természetesen sok fáradságot igényel s épen ez az, amelyre községtűnkben nincs hajlandóság.

Szerkeztői üzenetek.

K. J. Kevepallós.

Nem adható hely becses sorainak, mert nevezett gyűlés hitelesített jegyzőkönyvének és a mult heti közleményünk tartalma teljesen azonos.

738/913 végr. szám.

Árverési hírdelmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezenek közhírré teszi, hogy a fehértemplomi kir. törvénytörvény 1913 évi 19234 számú végzése következtében Dr. Bartulov Gáspár ügyvéd által képviselt — javára 126 k. s jár. erejű 1913 évi október hó 24. foganatosított kielégítési végrehajtás után és felülfoglalt és 600 kor. becsült következő ingóságok u. m.: kukorica nyilvános árverésen eladatnak.

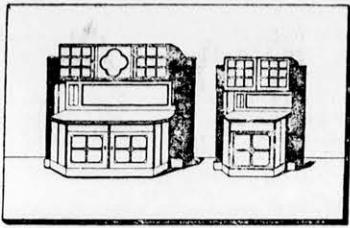
Mely árverésnek a kevevárai kir. bíróság 1913 évi v. 1057/2 számú végzése folytán 126 kor. díkekövetelés ennek 1912 évi október hó 30 napjától járó 6% kamatai 1/3 % váltódíj és eddig összesen 74 k. 30 f. bíróság már megállapított költségek erejű Homokbálynáyonson al. háznál leendő

megtartására 1913 évi december hó 4-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenek oly megjegyzéssel hivatnak, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t. cz. 107 és 108 §-ai értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet igényrőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. LX. t.-c. 102 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kevevára, 1913 évi nov. hó 20.-án

Gurits Lajos, kir. bir. végrehajtó.

Jó
szép
és
divatos

butorok

kaphatók a

Temesvári Butorkészítő Iparosok Árucentral Szövetkezete áruházáiban.

Skudier-liget és Széchényi-ház.

Telefon 561.

Telefon 561.

Teljes lakásberendezések a legegyszerűbbtől a legdíszesebb kivitelig.

Szállodák, vendéglők és kávéházak berendezése.

Tervezet és költségvetés díjmentes.

Nem gyári munka, kizárólag mesterek által készített butorok!

1317 és 1323 vghr. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-c. 102, illetőleg az 1908 évi XLI. t.-c. 19 §-a értelmében ezennel közzé teszi, hogy a fehértemplomi kir. törvényszéknek 1913 évi 19231 és 19232 sz. végzése következtében Dr. Fraenkl Viktor pancsovai majd Dr. Rédiger Aladár kevevárai ügyvéd által képviselt Strasser és König felperes javára homokbálványosi lakos alperes ellen 224 k. 40 f. 224 k. 40 f. s jár. erejéig 1913 évi október hó 17-én foganatósított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglat és 680 kor. becsült következő ingóságok u. m.: buza, kukorica, két ágy és szalma nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kevevárai kir. járásbíró 1913-ik évi V. 1061/1 és 1062/2 sz. végzése folytán 240 k. 40 240 k. 40 f. tőkekövetelés ennek 1913 szeptemb. hó 13 napjától járó 6 % kamata $\frac{1}{3}$ váltódíj és eddig összesen 116 k. 31 f. 115 k. 31 fillérben bíróság már megállapított, költségek erejéig, alp. hkbálványosi lakásán leendő megtartására 1913 évi novemb. hó 27 napjának délutáni 3 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t. cz. 107 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglatták és azokra kielégítési alapot nyertek volna ezen árverés az 1881. LX. t. cz. 120 §-a telmében ezek javára is elrendeltetik.

Kevevára 1913 évi nov. hó 14-én.

Orsó János kir. bir. vég.

1378 és 1401 tlkv. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-c. 102 §-a értelmében ezennel közzé teszi, hogy a fehértemplomi kir. törvényszéknek 1913 évi 19237 és 19235

Naptárak

az 1914. évre

magyar

német

szerb

és román

nyelven kaphatók az

Oberläuter-féle könyvkeres.

Kevevára. (Szent-István tér.)

p. sz. végzése következtében Dr. Bartulov Gáspár ügyvéd által képviselt Temesku-bini Takarékpénztár r. t. javára 490 k. 80 f. s jár. erejéig 1913 évi október hó 24-n foganatósított kielégítési végrehajtás útján le ill. felülfoglat és 621 kor. becsült következő ingóságok, u. m. szoba butorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kevevárai királyi járásbíró 1913 évi V. 1053 és 1064/2 sz. végzése folytán 440 kor. tőkekövetelés ennek 1913 évi szeptember hó 8 napjától járó 6% $\frac{1}{3}$ váltódíj és eddig összesen 101 kor. 36 fillérben bíróság már megállapított, továbbá 80 k. tőke ennek 1913 évi aug. 24-től járó 6% kamatai és összesen 35 k. 40 f. költségek erejéig alperes kevevárai lakásán leendő megtart. 1913 évi nov. 26 napj. d. u. 2 órája határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t. c. 107 és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik. Kevevára, 1913. november hó 13.-án.

Orsó János, kir. bir. végrehajtó.

8075/913 tlkv. szám.

Árverési hirdetményi kivonat

A kir. bíróság mint tlkvi hatóság személyesen eljártnak Ghelner Jenő kevevárai lakos végrehajtónak Crnoszelyan-szki Miklós és neje temesszigei lakos végrehajtást szenvedettek elleni 116 kor. 30 fill. tőke ennek 1911 évi április hó 15-től járó 5%-os kamatai, 49 kor. eddigi ezuttal 12 korona megállapított valamint a még felmerülendő költségek nemkülömben a csatlakozás kimondásával Momi-rov Zsiva kevevárai lakos javára 77 K. 12 fill. tőke ennek 1896 évi október 21-

tól járó 6%-os kamatai 25 kor. 20 fillér költség Danta János kevevárai lakos javára 140 kor. 80 fill. tőke ennek 1899 évi november 7-től járó 6% kamatai, 38 kor. Löwy Károly pancsovai lakos javára 1331 kor. 70 fill. tőke ennek 1900 évi május hótól járó 5%-os kamatai 84 kor. - fillér a Temesszigei hitelszövetkezet mint az Országos központi hitelszövetkezet tagja javára 90 kor. tőke, ennek 1908 évi május 30-tól járó 8%-os kamata 8% késedelmi kamattal, 30 kor. költség; Dimitrievics Vászsa kevevárai lakos javára 11 kor. 14 fill. tőke, ennek 1908 évi január 1-től járó 5%-os kamatai, 1 kor. 80 fill. költség; Zsivanovics P. Alexander homokbálványosi lakos javára 216 kor. tőke, ennek 1908 évi november 16-tól járó 6%-os kamatai, 92 kor. 50 fill. költség; Ninkov Misa temesszigei lakos javára 85 kor. 65 fill. tőke ennek 1910 február 18-tól járó 5%-os kamatai, 33 kor. 80 fill. költség; özv. Dugarin Zsiváné ugyis m. kisk. Dugarin Péter és Száva gyámja, valamint Dugarin Vászsa temesszigei lakosok javára 105 kor. 36 fill. költség; Pavlov István kevevárai lakos javára 55 kor. tőke, ennek 1907 december 21-től járó 5%-os kamata 28 kor. 44 fill. költség; a Temesku-bini Takarékpénztár r. t. javára 40 kor. tőke, ennek 1909 évi január 22-től járó 6%-os kamatai, 39 kor. 74 fill. költség; ugyanezek javára 59 kor. 40 fill. tőke, ennek 1908 évi március hó 22-től járó 6%-os kamatai 28 kor. 44 fill. költség; ugyanezek javára 90 kor. tőke, ennek 1907 évi november 6-tól járó 6%-os kamatai 58 kor. 12 fill. költség kielégítése végett az 1881, évi LX. t. cz. 144 és 146 §-ai alapján az alább körülírt ingatlanokra az árverést elrendeli s ennek feltételeit a következőkben teszi közzé:

1.) Árverés alá bocsájtnak a fenteml. kir. törvényszéknek területén fekvő Temesszigei község 59 sz. betétfelében foglalt következő ingatlanok 415 rész jutaléka 2944 hrsz. Rét a Hunda dűlőben 3 hold 61 n.-l területtel 122 kor. becsárban.

2. Ezen nyilvános árverés a Temes sziget községhezánál 1914 évi január 13 napjának d. e. 10 órákor fog megtartatni jelenárverési feltételek mellett, melyek úgy a telekkönyvi hivatalban mint Temessz. község. hivatalos órák alatt bárki által megtekinthetők.

3. A kikiáltási ár a becsár.

4. Ezen nyilvános árverésen a fenti ingatlanok a kikiáltási áron alul is elfognak adni azonban a kikiáltási ár kétharmadánál alacsonyabb áron nem fognak eladatni.

5. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékpapírban a kikiáltott kezeihez letenni.

6. A legtöbbet ígérő illetve vevő köteles nyomban a bánatpénz az általa ígért ár megfelelő 10%-ra kiegészíteni ha eme kötelezettségének eleget nem tesz. Vevő köteles a vételárát 2 egyenlő részletben és pedig első az árvers jogerőre emelkedéstől számított 15 nap a második ugyanazon naptól számított 45 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árvers napjától számított 5% kamatokkal együtt a kevevárai m. kir. adóhivatalnál lefizetni.

Kevevára 1913 évi okt. hó 24-én

Kapp János, s. k. kir. járásbíró.

A kiadmány hitelül:

Dinusz kir. telekkönyvvezető.